

КЪМ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ

С Учителя сме имали по-дълги разговори, много от които са печатани, обаче по някой път в малки срещи Учителят с няколко думи хвърля светлина върху много важни въпроси. И мислите, изказани от Учителя в тия къси разговори, не трябва да бъдат загубени, не трябва да пропаднат. Тия мисли са от такъв важен характер, че допълват общия мироглед на ученика. Много въпроси на живота се осветляват чрез тия мисли. Те ни ориентират върху задачите на живота и ни учат, как да живеем. Тия разговори може да са само две-три думи, но те ни откриват нови хоризонти. Във всяка мисъл, изказана от Учителя уж случайно при такива срещи, се излагат закони и методи за работа. И хубаво е ученикът често да размишлява върху тях. От друга страна, по този начин за ученика по-ясно се очертава и духовният образ на Учителя.

Тия разговори са с хиляди, но ние ще споменем няколко от тях за пример.

След всяка беседа или лекция имаше традиция да се съберем около Учителя и да почне разговор върху основните идеи на беседата или лекцията.

При един такъв случай след беседата един брат попита Учителя:

- Учителю, вие казвате в днешната беседа, че любовта не иска да я ограничаваме, но и тя никого не ограничава. Моля, кажете нещо по този въпрос.

- Любовта не иска да я ограничават, защото всяко ограничение на любовта води към катастрофа, към големи страдания. Всеки, който се опитва да я ограничи, е понасял отрицателните последствия на това.

От друга страна, любовта никого не ограничава по следната причина: един основен Божествен закон е свободата. Любовта спазва този закон. Защото винаги любовта и свободата вървят заедно. Не може човек да обича, ако вътрешно не е свободен. В края на краищата, когато любовта зацарува навсякъде в света, любовта и свободата ще съществуват едновременно.

Че любовта, наистина, никого не ограничава, се вижда от следното: Бог дава слънце и дъжд на добрите и лошите. Божият план е: човек по свободен избор да приеме любовта.

Веднъж Учителят работеше в изгревската градина. Един ученик се приближи до Него и Го попита:

- Учителю, как може човек да помогне за своето духовно повдигане, да има постижения?

- За тая цел той трябва да живее при добри условия.

- Как трябва да се разбират думите „добри условия“?

- Аз не говоря за външните условия. Вътрешните условия трябва да са добри. А това значи, в ученика да няма никакво съмнение, да има мир, спокойствие, да няма отрицателна мисъл за другите; да няма тревоги, страхове, безпокойство, да живее във вътрешна хармония.

Ако има добри вътрешни условия, ученикът може да влезе във връзка със Светлите Същества.

Веднъж, когато бях с Учителя на двора пред салона, Учителят, без да Го питам, каза:

- Как човек ще познае, дали една мисъл, която идва в ума му, иде от Небето или отдолу? Ето как: Когато една мисъл, която ти идва, ти причинява лекота, радост, изпълва те със светлина, мир, спокойствие, тая мисъл е от Небето, от Бога. А когато ти дойде една мисъл и ти чувстваш в себе си тъмнина, тежест, скръб, изгубваш мира си, изпитваш страх и тревога, тая мисъл иде отдолу, от ада.

Това е едни практически начин, по който човек може да различава, отде иде мисълта.

Учителят каза веднъж:

- Как ще прояви човек любовта си към Бога? Преди всичко, като почне да работи за премахване на някоя своя слабост.

Една сестра попита Учителя:

- Защо човек не помни, къде е бил преди да се роди?
- Това е наредено от Божественото Провидение. Човек не помни къде е бил преди да се роди, защото там е толкова красиво, че той щеше да пролива от сутрин до вечер четири реда сълзи, за да бъде там. И тогава щеше да пренебрегне своите длъжности на земята. А това не бива да стане. Човек е дошъл на земята с известни задачи, които трябва да изпълни.

Във време на един общ обяд с Учителя на ул. „Опълченска“ 66, една сестра почна разговор с Учителя. Той каза:

- Това, което сега учите, е припомняне на онова, което сте учили в миналото. В миналото вие сте следвали много училища: средни и висши и сега си припомняте.

Една млада сестра, ученичка в Школата на Бялото Братство, веднъж получи писмо от баща си, който живееше в провинцията. Той пишеше: „Стига ходи по ветровете на Братството“.

Сестрата отиде при Учителя и Му изложи съдържанието на писмото. Учителят ѝ каза:

- Пиши му: Аз не ходя по никакви ветрове, но ходя по това, с което съм родена.

Една сестра от Братството беше първоначална учителка в провинцията. Когато тя дойде на летуване на Седемте Рилски езера, каза на Учителя:

- Началството ми ме повика, мъмри ме, че съм в Братството и ме посъветва да оставя този път.
- Кажи му: „Не мога да оставя този път, понеже с това съм родена“.

С тия думи Учителят загатва, че всеки, който е в Школата, не е за първи път в нея, но в миналото много пъти е бил в окултна школа. Той иде с тия Божествени идеи. Ако разгледаме въпроса по-дълбоко, всъщност всеки иде на земята с идеята за Бога, понеже иде от Божествения свят, то тук, на земята, тая идея заглъхва, поради средата, в която живее.

През юни 1944 г. отидохме от с. Мърчаево с Учителя на хижа „Острец“. На другия ден Учителят държа беседа на върха „Острец“. Като се върнахме в хижата,

Учителят каза на един ученик да прочете държаната беседа. Той четеше с висок глас, шумно. Беседата беше върху любовта. След свършване на прочита, Учителят каза:

- Едно правило пазете: за любовта трябва да се говори тихо и нежно. Тя не иска гръмогласен говор. Трябва да имате тънък усет за тия неща.

Веднъж, когато бях в частен разговор с Учителя в приемната Му стая, когато Той щеше да говори за свещени работи, съвсем сниши гласа си и почна да говори шепнешком: „Когато се говори за по-дълбоките закони на Битието, трябва да се говори тихо. Има окултни причини за това“.

Веднъж в частен разговор Учителя каза:

- Някои мислят, че като ходят винаги след Мене, са най-близо до Мене. Те физически могат да бъдат близо, но всъщност може да са далеч от Мене. Най-близо до Мене са тези, които четат беседите, защото те са свързани с Божествения Дух, Който говори чрез Мене.

Хубаво е преди молитва да се изпеят една или няколко песни. Защото, когато Светлите Същества горе чуят, как един човек излива душата си чрез песен, те се привличат от песента и идват да чуят. И след това като почне молитвата, те я занасят горе в Божествения свят за реализиране.

Веднъж Учителят каза в разговор:

- Някои, след като произнесат молитвата, тутакси почват работа: веднага грабват метлата и почват да метат или почват каква и да е друга работа. Това не е правилно. Препоръчва се следното: След молитвата човек да остане в очаквателно състояние, да чака отглас, отзвук на молитвата, който ще дойде от Божествения свят и ще донесе своето благословение. Както когато (човек) говори срещу една висока канара, идва ехо, така и след молитвата иде отглас отвътре.

В първите дни на юни една сестра привечер седна на пейката, която е в средата на изгревската поляна. Учителят, Който се разхождаше на поляната, дойде при нея. Тя му каза:

- Колко се радвам, че се приготвяваме да отидем на Седемте Рилски езера: приготвяваме палатки, дрехи и пр. Още отсега предвкусявам красивите преживявания, които ще имаме там. А какви ли още по-възвишени преживявания бихме имали, ако отидем на по-високи планини!

- Изгревът е мистичен център. Той е по-висок в духовно отношение от много високи планини. Тук, на Изгрева, са насочени силите на Велики Духове.

Една жена от висшите софийски кръгове веднъж посети Изгрева. Учителят я разведе из целия Изгрев. След това жената каза:

- Колко леко се чувствам тук, на Изгрева! Тук въздухът е съвсем друг, отколкото на всяко друго място.

След като си отиде тя, Учителят каза: „Тая жена чувства, че тук, на Изгрева, има нещо, но като не разбира нещата, тя го приписва на въздуха: казва, че тук имало особен въздух. Всъщност работата седи другояче. Изгревът е място, отдето

извира светлина и се разпространява във вид на лъчи по цялото земно кълбо. Тая жена чувства присъствието на този извор, но не може да даде обяснение на това“.

Веднъж бях с Учителя на поляната привечер. Разхождахме се и водехме разговор. Мръкваше се, упътихме се към салона. По пътя Учителят каза:

- В бъдеще мистичното християнство ще бъде прието от всички народи. Всички народи ще приемат Христа.

Когато Учителят изговаряше тези думи, погледнах Го. Лицето Му беше съвсем изменено. Имаше съвсем друг израз и издаваше особена светлина.

Веднъж бяхме на екскурзия на Мусала седем души с Учителя. Бяхме се събрали горе в нашата стая на хижата. Пратиха ме долу, за да слушам, какво предава радиото и да съобщя горе чутото. Това беше в предвечерието на една война. Даже се приготвяваха за война. От една държава се предаваха съвсем надменни думи, пълни с гордост. Съобщих това горе. Учителят каза:

- Законът е: гордостта предшества падението.

И наистина войната скоро избухна и тая държава беше победена.

В разговор с Учителя стана дума за смирението. Учителят каза:

- Защо човек трябва да бъде смирен? За да стане възприемчив към благословието и подкрепата, които идат отгоре.

Колкото човек е по-издигнат духовно, толкова е по-смирен. Смирението е отличителният белег на великите души.

Учителят каза веднъж:

- За развитието на ума и на Божественото в човека, той трябва да се изкачва по високите планини.

И това е обяснимо. „Планината, казва Учителят, е акумулатор на грамадна енергия. Там владее чистотата. В тая чиста и свещена атмосфера на планината човек по-лесно може да влезе във връзка със Светлите Напреднали Същества и да прояви своята Божествена природа.

Бяхме на екскурзия с Учителя на Витоша на Бивака или Ел-Шадай. Винаги там се събирахме около Учителя и почвахме разговор. Една майка, чието единствено дете беше заминало, каза на Учителя, че изпитва голяма скръб и че иска да го види.

Учителят каза:

- Това е възможно, ако ти имаш любов към него.

- Че коя майка няма любов към своето дете?

- Да, но аз не говоря за любовта, която хората имат. Ти когато мислиш за своя син, често си спомняш за някои негови слабости, за неговото немирство, непослушание, упоритост и пр. Аз говоря за такава любов, при която ти ще идеализираш своя син, ще мислиш, че той е съвършен като ангел. И тогава непременно ще го видиш. Той ще ти се яви. Същият закон важи и за ангелите.

При една среща Учителят каза:

- Човек след заминаването си горе, ясно вижда своите слабости, които е имал на земята и решава заедно със своя ръководител да мине през известни

страдания, когато слезе на земята и то тъкмо такива, които ще го освободят от тия слабости. Защото всеки вид страдание има определено действие върху душата. Но като дойде на земята, той забравя това свое решение.

Веднъж почна разговор с Учителя пред салона. Той каза:

- Когато на някой човек му е широко около врата, Бог го оставя, не се занимава с него, понеже има много друга работа. Оставя го за друг път. А когато някой човек минава през големи страдания, неприятности, нещастия, това показва, че Бог е най-близо до него и работи за неговото повдигане.

Едно лято Учителят беше пратил няколко братя в едно място на Родопите, за да видят дали е сгодно за летуване на Братството. Братята се върнаха и казаха, че в това място гората е изсъхнала. Учителят каза, коя е причината за повяхването ѝ. В това място са били извършени много престъпления и убийства. Учителят тогава изтъкна закона: в една местност, дето са извършени големи престъпления, там дърветата изсъхват, понеже приемат разрушителната енергия на тия, които са извършили престъпленията.

Веднъж бяхме с Учителя на екскурзия на Бивака на Витоша. Учителят в разговор каза:

- След години, когато дойде на това място един отчаян от живота, обезсърчен, обезверен и пр., ще се обнадежди и ще съзнае, че животът има красив смисъл. Това е, защото тук Братството е идвало много години наред и със своите молитви, възвишени мисли е създавало хубава светла аура.

Беше наредено да отидем на Бивака на Витоша. Много пъти Учителят отиваше на Витоша пеша. Но този път братята бяха решили да вземат лека кола за Учителя. Тогава не беше позволено да излиза автомобил от София без разрешение. Някои братя отидоха да поискат разрешение от властите за една лека кола за Учителя. Тогава властта мъчно даваше разрешение. Те казали, че ще пътува с автомобила един болен човек. Когато донесоха разрешението на Учителя, Той отказа да го приеме и каза:

- И най-малката лъжа трябва да се изключи от живота на човека. Лъжата свързва човека с тъмните сили. Всяко нещо, основано на лъжа, свършва в края на краищата катастрофално.

Върнаха разрешението на властта. Тя се съгласи да даде друго разрешение, без да се споменава за болен човек.

Когато на Изгрева се построяваше малкият салон от група братя, те бяха поставили дъските на тавана по неправилен начин, дисхармонично, криво, без никакъв ред. Обикновено, когато се строеше нещо на Изгрева, Учителят имаше обичай често да слиза долу да види, как върви работата. Той, като видя тавана, каза:

- Да се развали целият таван и да се направи отново, като се поставят дъските по правилен начин, в правилен ред.

И прибави:

- Това има голямо значение, голямо влияние. Формата влияе и има известно въздействие върху нещата, върху хода на събитията. Изопачените форми докарват нещастия.

Когато бяхме в Мърчаево през 1944 г. веднъж, като излязох на двора, видях, че Учителят е на пътеката, която отива към извора, вземаше камъни, които бяха по пътеката и ги хвърляше в дола, дето течеше реката. Като видях това, и аз почнах да хвърлям камъни. Като изхвърлихме всичките камъни, Учителят каза:

- Знаете ли, какво направихме сега? Като отстранихме камъните от пътя, ние помогнахме да се отстранят известни препятствия от пътя на България и човечеството.

Тая работа имаше такова действие, понеже Учителят при нея беше вложил тая идея.

Веднъж пред приемната стая на Учителя един брат, който се опитваше да пише поезия, помоли Учителя да даде някои съвети за писане на поезия. Учителят каза:

- Този, който пише поезия, трябва да приготви баница, която да не бъде нито много постна, нито много мазна.

Под тия думи се разбира следното: Поезията да не бъде нито само сухо умуване без никакви чувства, нито пък да бъде лишено от идеи, да е само чувствено сърдечно излияние.

През 1933 г. отидохме с Учителя на „Яворови присои“ на Витоша. По пътя седнахме на почивка при една горичка. Учителят каза:

- Хубаво е всеки от вас да си носи тетрадка или бележник и като отиде там горе, да пише поезия, защото там идва вдъхновение от посещението на Светлите Същества, които обитават високите планини.

Една сестра веднъж се оплака на Учителя, че в нейната барака на Изгрева през нощта се чуват много шумове: удари, тропане, чукане и пр. и тя не може да спи спокойно. Учителят каза:

- Молете се непрестанно.

Тя изпълни това и след това каза, че шумовете престанали.

Във време на един обяд на ул. „Опълченска“ 66 на масата беше сложена ваза с разкошни цветя. Тая ваза беше донесена от една нова сестра. Всички бяхме насядали около масата и чакахме Учителя. Когато Той слезе отгоре и видя вазата, каза:

- Моля, отстранете тая ваза, защото не е хубаво човек, когато се храни, да гледа мъртвци.

Веднъж садяхме фиданки в изгревската градина. Братя и сестри работеха заедно с Учителя. Когато братята изкопаха дупка за посаждане, Учителят каза, като посочи една крушова фиданка:

- Дайте това братче, да го посадим тук.

От тия думи се вижда, как Учителят счита всички същества като сродни, като свои близки, като свои братя.

Веднъж, когато отивахме в с. Симеоново с Учителя, Той каза:

- Има три магнетични центрове в човека: на врата, на кръста и на петите на краката. Те трябва да бъдат топли, да не изстиват.

Веднъж, когато бяхме пред салона група братя и сестри и Учителят, една пчела силно се блъсна о тялото на Учителя. После се отстрани и се блъсна няколко пъти. Учителят разбра, че това беше знак, един сигнал. Той взе вода, отиде при кошерите и видя, че в една чинийка водата беше изпарена. Той наля вода в чинийката.

Веднъж една жена посети Учителя и Му каза:

- Желая да се ожена, дайте ми съвет по това.
- Аз изобщо избягвам да говоря на хората, какво ги чака в живота, но този път ще направя едно изключение, понеже случаят е важен. Ти за никаква женитба да не мислиш, защото ти оставят само още две години да живееш на земята. Затова намери Евангелие, чети го всеки ден през тия две години и прилагай, за да се приготвиш за онзи свят.

След всеки обед Учителят обикновено се оттегляше горе в стаята си до към три часа. Веднъж, след като свърши обедът в малкия салон, Учителят тръгна към своята стая. Аз отидох след Него и Му казах:

- Учителю, сега след обед Вие ще почивате, но може ли към 3 часа да дойда, защото желая да говоря с Вас по някои въпроси.

Учителят каза:

- Аз отивам в стаята си, не за да почивам, а за да работя. Вратът на вълка е дебел, защото сам си гледа работата.

Тогава разбрах, какъв интензивен живот живее Учителят.

Когато бяхме на общ обед с Учителя в малкия салон, Той каза:

- Вие като правите това, което правя Аз, това ви е достатъчно, за да напредвате.

Ние, като чухме това от Учителя, си казахме: Но какво прави Учителят? През деня и през нощта Той работеше само за Божието дело. През нощта Той спи само два-три часа, а през останалото време работи духовно.

Колко е красиво, когато ученикът срещне в живота си един жив пример, един образец за служене! Това дава голям подтик. Ние трябва да благодарим, че в лицето на Учителя видяхме такъв пример пред себе си.

Друг път, пак в малкия салон, Учителят каза:

- Приложете поне една десета част от това, което говоря в беседите и лекциите и ще имате постижения.

Ръководителят на Братството в гр. А. каза на Учителя:

- Учителю, в нашия град Братството е малко. Ние сме всичко около 30 души.

Учителят отговори:

- Бъдете спокойни, във вашия град има 600 готови души, които са определени да бъдат ученици на Бялото Братство. Това ще стане, когато му дойде времето. Защото скоро иде духовна вълна, която ще залее света. Иде едно велико пробуждане на човешкото съзнание. Мнозина ще потърсят Бога. В град Б. са определени да влязат в Братството 1000 души, а в град В. – 2000 души и те чакат времето. Това ще стане с много други градове.

А по-нататък ще дойде още по-силна духовна вълна, когато всички течения и движения в света ще тръгнат по Божествения път и ще дойдат при нас.

*****